

βεβαιουσύννη ἡ, ΣΣκίπ. Ἀπέθαντ. 34.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βέβαιος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Βεβαιότης: Ποίημ.

Καὶ μὲ φωνὴν ἄτρεμη καὶ ἡρεμη | ποῦ φανερώνει βεβαιουσύννη
 ὅς τὸ ρώτημά της ἀποκρίνουμαι | πρόθυμα καὶ μὲ καλwsύννη.

βεβαιότητα ἡ, λόγ. σύννηθ. βιβαιότητα Στερελλ.

(Ἀμφ.) βεβαιότη ΓΞενοπ. Ἀφροδ. 216 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. βεβαιότης.

Πεποιθήσεις, πίστις εἰς τι ἔνθ' ἄν. : Μιλw - ὑποστηρίζω
 καὶ μὲ βεβαιότητα σύννηθ. Σιγὰ σιγὰ ἡ ὑποψία του ἐγινε σχε-
 δὸν βεβαιότη ΓΞενοπ. ἔνθ' ἄν.

βεβαιώνω κοιν. βιβιών-νου Λυκ. (Λιβύσσ.) βε-
 βιώνω Κρήτ. (Κίσ. Σέλιν.) Κῶς Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βεβαιw.

Καθιστῶ τι βέβαιον, πιστοποιῶ ἔνθ' ἄν. : Βεβαιώνω τὴν
 ἀλήθεια. Αὐτὸ μπορw - δὲ μπορw νὰ τὸ βεβαιώσω. Σὲ βε-
 βαιώνω πῶς εἶναι. Οἱ μάρτυρες βεβαιώνουν τὰ λεγόμενά
 του. Θέλω νὰ βεβαιωθw γιὰ τὴν ἀλήθεια.

βεβές ὁ, Σκῦρ.

Λέξις πεποιημένη.

Τραυλός: Ἔναι βεβές τοαὶ δὲ δὲ καταλαβαίνου τί λέει.

βεγγέρα ἡ, σύννηθ. βεγέρα Ἀνδρ. Θήρ. Κύθηρ.
 Κύθιν. Νάξ. (Κινίδ. κ.ά.) Πάρ. Σῦρ. βιγγέρα βόρ. ἰδιwμ.
 βιγέρα Θράκ. (Αἰν.) βετζέρα Ἀνδρ. Πάρ. (Λεῦκ.) φε-
 γέρα Θήρ. φιγγέρα Σκόπ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *veggheria*. Τὸ φεγγέρα κατ' ἐπίδρα-
 σιν τοῦ ρ. φέγγω.

Νυκτερινὴ συγκέντρωσις κατ' οἶκον πρὸς συνομιλίαν
 ἢ συνεργασίαν, ἐσπερὶς ἔνθ' ἄν. : Πάω ὅς τοῦ δεῖνα γιὰ βεγ-
 γέρα. Ἔλα νὰ κάνουμε βεγγέρα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀποσπε-
 ρίδα 1, ἔτι δὲ βεγγερίτσα, ἐσπεροκάθισμα, νυχτέρι.

βεγγεράρω ἁμάρτ. βεγεράρω Κέως Κύθηρ. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βεγγέρα.

Λαμβάνω μέρος εἰς βεγγέραν, ἤτοι ἐσπερινὴν κατ' οἶκον
 συγκέντρωσιν. Συνών. ἀποσπερίζω, βεγγερίζω,
 νυχτερεύω.

βεγγερίζω Λεξ. Περίδ. Βλαστ. βεγερίζω Νάξ. (Ἀ-
 πύρανθ. Γλυναδ. Κινίδ. κ.ά.) βετζερίζω Ἀνδρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βεγγέρα.

Βεγγεράρω, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Πάμε νὰ βεγερίσωμενε
 Κινίδ. Πάνε ὅς τὸ σπῖτι δου νὰ βεγερίσουσι Ἀπύρανθ.

βεγγέρισμα τό, ἁμάρτ. βεγέρισμα Νάξ.

Ἐκ τοῦ ρ. βεγγερίζω.

Τὸ νὰ δίδῃ τις ἐσπερίδα εἰς τὴν οἰκίαν του.

βεγγεριστής ὁ, ἁμάρτ. βεγεριστής Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βεγγερίζω.

Νυκτερινὸς ἐπισκέπτης: Ὅ,τι κ' εἶχα σκοπὸ νὰ πέσω
 μὲ δύχασιν βεγεριστᾶδες.

βεγγερίτσα ἡ, ΓΨυχάρ. Ὀνειρ. Γιαννίρ. 153.

Ἐκ τοῦ οὗς. βεγγέρα καὶ τῆς καταλ. -ίτσα κατὰ
 τύπ. ὑποκορ.

Βεγγέρα, ὁ ἰδ. : Πήγαινε ὅς τὰ θέατρα, ὅς τοῖς βεγγερί-
 τισες, καλνοῦσε καὶ τὴν καλνούσανε.

βεδοῦρα ἡ, βέδρα Ἡπ. Μέγαρ. Μακεδ. (Γκιουβ.)
 βεδούρα πολλαχ. βιδούρα πολλαχ. βορ. ἰδιwμ. καὶ Λεξ.
 Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. βεδούρα Εὔβ. (Κύμ.) βερδούρα
 Πελοπν. (Μαζαίικ. Σουδεν.) βουδούρα Μακεδ. (Ζουπάν.)
 Μεγεθ. τοῦ οὗς. βεδούρι.

1) Μέγα βεδούρι, ὁ ἰδ., Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.)
 Στερελλ. (Ἀράχ.) κ.ά. 2) Βεδούρι ἄνευ σημασίας με-
 γεθυντικῆς πολλαχ. : Φρ. Ἀπλυτὴ βεδούρα (ἐπὶ ἀκαθάρτου
 γυναικὸς) Εὔβ. (Κουρ.) || Παροιμ. Κατὰ τὴ βεδούρα κρέν' εἰ
 κριτῆς (ἐπὶ τῶν δεκαζομένων) Λακων. || Ἄσμ.

Ἔχεις καὶ τὸ κεφάλι σου σὰ Βλάχικη βεδούρα
 Πελοπν.

Πῆραν τὴ βερδούρα μου | μέσ' ἀπὸ τὴ στρούγκα μου
 Σουδεν. Συνών. καρδάρι. 3) Δοχεῖον ὕδατος Κορσ.

4) Μέτρον δημητριακῶν διαφόρου κατὰ τόπους μεγέ-
 θους Θεσσ. (Ἀλμυρ. Καρδίτσ.) κ.ά. 5) Ἀγγεῖον ξύλινον
 μὲ τὸ ὁποῖον μεταφέρουν φαγητὸν διὰ τοὺς ποιμένας καὶ
 ἐργάτας Πελοπν. (Βρέσθ. Οἶν.) Συνών. βεδούρι 3.

6) Ἀγγεῖον πήλινον ὅπου θέτουν τὴν τροφὴν τῶν χοί-
 ρων Μακεδ. (Ζουπάν. Σισάν.) 7) Χύτρα Θῆβ. 8)
 Μεταφ. κεφαλὴ Μέγαρ. : Τδεῖνα τὰ βγάνει ἡ βέδρα σου (αὐτὰ
 εἶναι τῆς φαντασίας σου).

βεδοῦρι τό, πολλαχ. βεδούρ Στερελλ. (Λεσφ.) βι-
 δούρ πολλαχ. βορ. ἰδιwμ. βερούδι Σίφν. βερούθι Σίφν.
 βεδούρι Νάξ. βεδούρ Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὗς. βεδούριον, ὁ ἐκ τοῦ Σλαβ. *vedro*.
 Ἰδ. G Meyer Neugr. Stud. 2, 16.

1) Ἀγγεῖον συνήθως ξύλινον εὐχρηστον εἰς τοὺς ποιμέ-
 νας ἔνθ' ἄν. : Ἔνα βεδούρι γάλα - γιαούρτι κττ. || Φρ. Βιδούρ
 ὅς τὸν λιμό σ' νὰ τὸ ῥ'ς! (βάρος νὰ τὸ ἔχῃς εἰς τὴν ψυχὴν
 σου! Ἀρά) Στερελλ. (Ἀράχ.) || Ἄσμ.

Πῆραν τὸ βεδούρι μου | πῶπῃζα τὸ γιαγούτι μου
 Πελοπν. Συνών. βουτσέλλι, καρδάρι. 2) Μέτρον
 δημητριακῶν Θεσσ. (Μηλ. κ.ά.) : Ἄσμ.

Θέλεις γρόσια σοῦ δίνου γὰ φλουριά μὲ τοῦ βιδούρι
 Θεσσ. 3) Βεδούρα 5, ὁ ἰδ., Σίκιν. Σίφν.

βεδουρίζω ἁμάρτ. βιδουρίζω Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. βεδούρι.

Κτυπῶ τὸ γάλα ἐντὸς δοχείου πρὸς χωρισμὸν καὶ ἀφαί-
 ρεσιν τοῦ βουτύρου.

βεδουρίτσα ἡ, Πελοπν. (Ἀργολ. Βούρβουρ. Σιβίστ.
 Φεν.) βιδ'ρίτσα Θράκ.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. βεδούρι διὰ τῆς καταλ. -ίτσα.

1) Μικρὸν βεδούρι 1, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Ἀργολ. Βούρ-
 βουρ. Σιβίστ. Φεν.) : Αἰνιγμ. Ὅς τῆς κουρούλας μου τὴν πόρτα
 βεδουρίτσα κρέμεται (ἢ σελήνη) Βούρβουρ. 2) Πήλινον
 πλατὺ δοχεῖον δι' οἶνον, ρακὴν κττ. Θράκ.

βεζελαῖα ἡ, Λεξ. Πρω.

Ἐκ τῶν οὗς. βεζιά καὶ ἐλαῖα.

Ἡ ἐν τῷ προσώπῳ ἀκροχορδῶν, κρεατοελαῖα.

βεζί τό, Κύθιν. Σέριφ. βέντζι Εὔβ. (Κουρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

I) Σιδηρᾷ βελόνῃ τῆς ὑφαντικῆς σαίττας περὶ τὴν ὁποίαν
 στρέφεται τὸ μασούρι Κύθιν. II) Κλάδος ἰτέας ἢ ἄλλου φυ-
 τοῦ χρήσιμος εἰς τὴν καλαθοπλεκτικὴν Εὔβ. (Κουρ.) Σέριφ.

βεζιά ἡ, Ἡπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βασαρ. Βούρβουρ.
 Καλάβρυτ. Λακεδ. Μεσσ. Οἶν.) βεζὰ Ἀθῆν. Πελοπν. (Κα-
 λάβρυτ. Μάν. Σουδεν.) — Λεξ. Βλαστ. 279.

Ἐκ τοῦ οὗς. βέζι.

1) Ὁ ξύλινος κύκλος τοῦ κοσκίνου Πελοπν. (Ἀρκαδ.
 Καλάβρυτ. Μάν. Σουδεν.) 2) Κυλινδρικὸν τεμάχιον δέρ-
 ματος Πελοπν. (Καλάβρυτ. Σουδεν.) : Φρ. Μοῦ ἐβγάλε μὲ
 βεζιά (μὲ ἔγδαρε, μὲ ἡδίκησε) Καλάβρυτ. Τοῦ βγάζει τὴ
 βεζὰ (τὸν βασανίζει) Σουδεν. 3) Ὁ περὶ τὴν μυλόπε-
 τραν ξύλινος γῦρος ὁ περιορίζων τὸ ἄλεγγον Πελοπν.

